

अच् ईन० । भगवतोऽष्टमावतारे २ कवभदेवे च । “अष्टमे मेरुदेव्यान्तु नाभेर्जात उरुक्रमः । दर्शयत् वर्त्म भीराणां सर्वेषामात्मनाहतम्” भा० १५०० ३५० कवभभयन्दे विवृतिर्हस्या ।

उरुगाय पु० उरुभिः अष्टैर्गीयते गत्यते वा गै-गाने गाङ् गतौ वा कर्मणि धञ् । परमेष्ठरे वाहुदेवे “लील्ये क उरुगाय । विक्रमे” ऋ० ८, २८, ७, “उरुभिर्विक्रमिर्गातव्यः बहुषु देशेषु गन्ता बहुकीर्तिर्वा” भा० बहुकीर्तिरिति पद्ये गीयते गायः कीर्तिरित्यर्थः “अत्राह तदुरुगायस्य विष्णोः” यजु० ६, ३, “विष्ण उरुगायैषः” यजु० ८, १, ४ः पार्थिवानि लिभिरिद्वि वामभिरु क्रमिदोरुगायाय जीवसे” ऋ० १, १५५, ८, “उरुगायाय उरुगातव्याय” भा० । गाङ् गतौ भावे षञ् गायो गतिः कर्म० । २ वि- स्तीर्णायां गतौ ‘सोममहदुर्गायं प्रतिष्ठां दद्या’ कठश्रुति । “उरुगायं विस्तीर्णां गतिम्” शा० भा० “अवस्थाधामुरगा- यवतोऽभिधाय तं” ऋ० ७, ७, ७, “उरुगायवतोऽविस्तीर्णं गतौ” नै गाने षञ् कर्म० । ३ बहुकीर्तने । “प्राणस्य वाता- योरुगायं कुरुते” यत० ब्रा०, १, २, १४,

उरुचक्षस् लि० उरु यथा स्यात् तथा षट् षञ्-अस्तु । १ महादग्ने “वर्षिष्ठत्वा उरुचक्षसा नराः” ऋ० ८, १०, २, सर्वदृष्टत्वात् स्तुत्यै पु० “नमोभिरुचक्षो नृनि- श्वान्” ६, ५१, ८, यं नः स्तुत्य उरुचक्षा उदेत्” ७, २५, ८, उरुजम्बन् लि० उर्वी जम्बा कितिर्बल । बहुभूमियुक्ते “उरुज्वा, च उरुजम्बपयुक्चन” अथ० ६, ४, २,

उरुज्यस् लि० ज्जि-अभिभवे करणे अस्तु उरु ज्योवेगोऽस्य विस्तीर्णं वेगे । वेगेन हि सर्वाभिभवात् ज्ययस्त्वया- तम् । “उरुज्ययसिन्दुभिः” ऋ० ८, ६, २४, “उरुज्य- यस् विस्तीर्णं वेगम्” भा० । “उरुज्ययं दतयोनिमा- हुतम्” ५, ८, ६, वेदानः पूतना उरु ज्ययः” ८, २६, १, इत्यत्र ज्ययवेगार्थकस्याहुत्तत्वात् प्रयोगात् तस्या दन्तकस्य प्रमादिकम् ।

उरुजि लि० उरु यथा तथा ज्ययति जि क्तिप् वेदे नि० न तक् । नृ-वा० क्तिवा । प्रभूतगतिरुक्ते । “अर्वाक्पथ उरुज्ययः लघुध्वम्” ऋ० ७, २८, २, “उरुज्यय प्रभूतम- मनाः” भा० ।

उरुखण्ड पु० उपद्रावके असुरभेदे । “खण्डजाः शकधूमदा उ- रुखण्डा वे च मट्टमटाः । कुम्भसुख्यं अयायवः । तानस्या खण्डस्यते प्रतिबोधेन नायव” ऋ० ८, ६, १५,

उरुविल लि० उरु एङ्गत् विजयस्य । एङ्गिष्ठयुक्ते पाले स्थास्यां स्त्री गौरा० ङाङ् । “यद्येषोखा भिद्यते वा- ऽभिद्या नवा स्यात्सु रविही स्यात्तस्यामिभं पय्यावपेत्” यत० ब्रा० १, ६, ४, ८,

उरुज पु० उरुभ्योऽदुभ्यो जायते जनयति अन्तर्भूतग्यर्थे जन- उ प्रथो० अङ्गोपः । प्रभूतपयोजनके । “गवांसुरुजमभ्यवति व्रजम्” ऋ० ८, ७७, ४, “उरुजं प्रभूतानामपां जनकम्” भा० उरुरी अथ० उरु राति रा-वा० की । १ अङ्गीकारे २ विस्तारे च । उरुलोक न० उरु यथा तथा लोच्यते लोक-कर्मणि षञ् । १ अन्तरिक्षे तस्य सर्वलोकेभ्यो महत्त्वेन ज्ञानात् तथात्वम् । “कालशास्त्रादिशां सर्वगतत्वं परमं महत् भावोक्तेस्तस्य परममहत्त्वम्” “ममान्तरिक्षमुदलोक- मस्तु” ऋ० १०, १२८, २ । कर्म० । २ अष्टलोकै पु० । उरुवु पु० उरु वायति वै शोषणे क । एरयट्टके “शब्दा- कोरुवर्षाभूवाजिगम्बानिशाब्दैः” सुशु० सार्धं कन् तत्तैव । रायमुकुटस्तु उरुवुकस्याने उरुवकस्त्यङ्गीचकार प्रथो० साधु ।

उरुवूक पु० उरु वायति वै शोषणे “उरुकादयश्च” उषा० नि० । रत्नैरण्डे “पुनस्तु वावाश्चतर्क्यु रूक्वत्सादगो- विल्लयाकप्रभृतीनि उष्णानि स्यादुतिक्तानि वातप्रयम- नानि च” सुशु० । “पटोलवार्त्ताकुकारवेत्तुकटुकिकाकेकुको- रूक्पपटककिराततितक्तर्कोटकारिदकोषातकीवेतकरीराट- रूक्पर्कडुप्रभृतीनि रत्नपित्तहराण्डाङ्गुल्यानि सुहृन्नि कुम्भेहृज्वरवासाकासाद्विडराणि च” सुशुतः ।

उरुव्यचस् लि० उरु विचति व्यच-व्याजे (विशेषव्याप्तौ) अस्तु अतिव्यापके । “ओरुव्यचाः पृष्णताम्” ऋ० २, ५, १ । “उरुव्यचाः प्रभूतव्याप्तिः” भा० । १ विस्तीर्णे “उरुव्यचो- महिने” ऋ० ७, २१, ११ । “उरुव्यचसा विस्तीर्णे” भा० । “ममदुर्व्यचा अदितिः” ५, ४६, ६ । “उरुव्यचषो- धास्त्रा पल्लमानाः” यजु० २७, १६,

उरुषा लि० उरु सनोति सन-विट् ङा वेदे बलम् । बहु- दातरि “महीमकभ्यमुद्वामुद्वज्यः” ऋ० ५, ४३, ६ । “उरुषां बहुदातारम्” भा० ।

उरुष्य रत्नये पर० षक० सेट् । उरुष्यति ओरुष्योत् । “उ- रुष्य राय एषो यजस्” यजु० ७, ४, अथ व्याख्याने “उरुष्य रत्न उरुष्यतीरत्नवकर्मां वेददी० । “उरुष्यदग्निः पितोरपत्ये” ऋ० २, ५, ८ । अरुष्यत् रत्नम्” भा० । “गोपीचे न उरुष्यतम्” ऋ० ५, ६५, ६ ।